

РЕШЕНИЕ

№ 571

гр. Дупница, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ ГО, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Р. Саневски

при участието на секретаря Роза Д. Цветанова
като разгледа докладваното от Мирослав Р. Саневски Гражданско дело № 20211510102406 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, депозирана от **Г. Й. М.**, ЕГН *****, с адрес: *** и **Д. Й. М.**, ЕГН *****, с адрес: ***, срещу **В. С. М.**, ЕГН *****, и **Й. С. М.**, ЕГН: *****, двамата с адрес: ***, с която са предявени субективно съединени иски с правно основание чл. 108 от ЗС.

Ишците твърдят, че са съсобственици, при равни квоти, на следния недвижим имот: **НИВА**, представляваща имот с № 085010, находяща се в землището на гр. Кочериново, местността „Жабокрек“, с ЕКАТТЕ 39116, с площ на имота от 1.026 дка, начин на трайно ползване: Нива; категория на земята при неполивни условия: Пета, вид собственост: Частна; при граници и съседи: имот № 085024-Нива, собственост на наследници на Г. М. В., имот № 085009-Нива, собственост на наследници на В. С. Ц., имот № 000298-Полски път, собственост на Община Кочериново и имот № 085011-Нива, собственост на Е. К. Р., **който имот**, съгласно Скица на поземлен имот № 15-1173754-18.12.2020г., издадена от СГКК-гр. Кюстендил, е нанесен като **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 39116.85.10** по КККР на гр. Кочериново, обл. Кюстендил, одобрени със Заповед № РД-18-1022/27.04.2018г. на Изп. директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот е от 06.11.2020г., с адрес на имота: местност „ЖАБОКРЕК“, с площ 1026 кв.м., с трайно предназначение на територията: Земеделска, начин на трайно ползване: Овощна градина, категория на земята: 5 (пета), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 085010, при съседи: ПИ с №№ 39116.85.9; 39116.85.24; 39116.85.12; 39116.85.11; 39116.85.298.

Ишците твърдят, че гореописаният имот бил възстановен на наследниците на Г. М.

М. по реда на ЗСПЗЗ с решение № 4015 от 30.06.1998г. на ПК-гр. Кочериново. Твърдят, че с акт за нотариално завещание № 14 по н.д.№ 533/1984г. Г. М. М. е завещал цялото си движимо и недвижимо имущество на сина си-техния наследодател Й. Гев М.-баща ищите, като по този начин те се явяват единствени собственици на описаните имоти.

След като ищите узнали, че ответникът В. С. М. се е снабдил с нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит на основание наследство и давностно владение № 169, том IV, рег.№ 4620, дело № 546 от 16.11.2016г. на нотариус С. С., с рег. № 293 в регистъра на НК, с район на д-вие РС-Дупница, вписан в Служба по вписванията с вх.рег.№5215 от 16.11.2016г., акт № 131, том 19, дело № 2445, с който е признат за изключителен собственик на основание наследство и давностно владение върху всички имоти на наследниците на Г. М. М., в това число и процесния, ищите предявили отрицателен установителен иск срещу В. М. и Й. М., по който било образувано гр.д. № 475/2017г. по описа на РС-Дупница. По него, с решение от 25.07.2017г., влязло в сила, е признато за установено по отношение на ищите, че ответниците не са собственици на описаните в решението недвижими имоти, сред които и процесния, на основание чл. 537 от ГПК е отменен констативния нотариален акт, с който ответниците се легитимират като собственици на имота.

След приключването на производството по гр.д. № 475/2017г. по описа на РС-Дупница, обаче, ищите установили, че ответниците са завладели гореописания техен имот, заградили са го и са започнали незаконно строителство на сграда в него, продължаващо и към настоящия момент.

Предвид гореизложеното, молят съда да постанови решение, с което да признае за установено в отношенията между страните, че ищите са собственици на процесния недвижим имот и да ги осъди да им предадат владението върху него. Претендират разноски.

В срока по чл.131 от ГПК не е постъпил отговор от ответниците. В открито съдебно заседание, чрез упълномощения адв. Р., оспорват иска, като неоснователен.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна.

От представеното с исковата молба и неоспорено от ответниците решение № 4015 от 30.06.1998г. на ПК-гр.Кочериново, се установява, че правото на собственост върху процесния недвижим имот е възстановено на наследниците на Г. М. М..

От представеното удостоверение за наследници изх.№ 54/02.06.2020г., издадено от общ. Кочериново, се установява, че Г. М. М., ЕГН *****, е починал на 09.06.1989 г., като след смъртта си е оставил четири деца- наследници по закон: 1. С. Гева С., ЕГН *****-дъщеря, починала на 27.11.2013г.; 2. Й. Гев М., ЕГН *****-син, починал на 16.12.2011г.; 3. В. Гева С., ЕГН *****-дъщеря, починала на 31.08.2005г. и 4. С. Гев М., ЕГН *****-син, починал на 03.01.2016г. Установява се също така, че ищите са наследници по закон (деца) на Й. Гев М., а ответникът В. С. М. е син и наследник по закон

(заедно с Н. С. М.-съпруга, И. С. М. и К. С. М.-синове) на С. Г.ев М..

Към исквата молба е представен Акт за нотариално завещание № 14/07.05.1984г., съставен по нот. дело № 533/1984г. по описа на Станкедимитровски районен съд, съгласно който Г. М. М. завещава на сина си Й. Г.ев М. цялото си движимо и недвижимо имущество, което ще притежава към момента на смъртта си.

С доклада по делото съдът е обявил на страните, че му е служебно известно гр.д. № 475/2017г. по описа на РС-Дупница и постановеното по него решение от 25.07.2017г. (влязло в сила), с което е признато за установено по отношение на ищите, че ответниците не са собственици на описаните в решението недвижими имоти, сред които и процесния, и на основание чл. 537 от ГПК е отменен Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит на основание наследство и давностно владение № 169, том IV, рег. № 4620, дело № 546 от 16.11.2016г. на нотариус С. С., с рег. № 293 в регистъра на НК, с район на д-вие РС-Дупница, вписан в Служба по вписванията с вх.рег. № 5215 от 16.11.2016г., акт № 131, том 19, дело № 2445, с който ответниците се легитимират като собственици на имота. Решението на РС-Дупница е потвърдено с решение № 280/04.11.2019г., постановено по в.гр.д. № 356/2019г. на ОС-Кюстендил и не е допуснато до касационно обжалване с определение № 240/20.05.2020г., постановено по гр.д. № 436/2020г. по описа на ВКС, II г.о.

От показанията на разпитания по делото свидетел Д. И. Ц., които съдът кредитира като последователни, непротиворечиви и кореспондиращи със събраните писмени доказателства, се установява, че ищите, а преди това наследодателят им Й. М., са владели и ползвали процесния имот след възстановяването им по реда на ЗСПЗЗ. Свидетелката дава показания, че В. М. от около три години е завладял имота, посадил е овощни дръвчета и е започнал да строи сграда. Свидетелката е придружавал многократно Г. М. до имота, където заварвали ответника В. М., и между тях възниквали спорове относно собствеността върху имота.

Анализът на така установените факти и обстоятелства по делото налага следните правни изводи:

За да бъде уважен искът по чл. 108 от ЗС, е необходимо ищите да докажат при условията на главно и пълно доказване кумулативното наличие на следните предпоставки: че са собственици на процесния имот на твърдяното от тях придобивно основание, че същият се намира във владение на ответниците, които го владеят без правно основание, поради което ищите са лишени от ползването му.

Съдът намира за установени от събраните по делото доказателства предпоставките за уважаване на предявения ревандикационен иск: от приетите като доказателства документи по делото се установява по безспорен начин, че правото на собственост върху процесните имоти е възстановено на наследниците на Г. М. М. по реда на ЗСПЗЗ в периода от 1997г. до 2003г. През 1992 г. е изменен Законът за наследството (ДВ бр. 60 от 24.07.1992 г.) като с новелата на чл. 91а ЗН е предвидено, че имотите, които подлежат на възстановяване по силата на реституционни закони се смятат за новооткрито наследство по смисъла на чл. 1 от

закона. Съдебната практика в тази насока е безспорна, категорична и установена с ТР 1/98г. по гр.д.№1/98г. ОСГК и ТР 1 от 19.05.2004г. ОСГК, в смисъл, че чл. 9а, 90а, 91а ЗН визират специални правила за наследяване на реституирани имоти, когато собствеността се възстановява, след като наследството е вече открито. Те представляват новооткрито наследство, защото правото на наследяване за тях се поражда в по-късен момент - този, който е посочен в съответния закон. Следователно разпоредбите имат действие както за обектите, които вече са възстановени, така и за обектите, които ще се възстановяват занапред, било защото тогава ще завърши процедурата по възстановяването им по влезлите в сила закони, било защото чрез приемане на нови закони или изменение във вече приетите, се разширява кръгът на имуществата, собствеността върху които се възстановява. Член 1 от ЗН не е променен и той посочва, че наследството се открива в момента на смъртта и в последното местожителство на умрелия. Получава се хипотеза, при която възниква право на наследяване на имоти, които не са били в патримониума на наследодателя при откриването на наследството. Това ново положение е породило необходимостта законодателно да бъдат уредени правилата за наследяване на възстановените имоти и поради това е създадена фикцията "новооткрито наследство". С нея се обособява възстановената собственост в отделен обект за наследяване, за който ще се прилагат специално създадените правила, без да се променя времето и мястото на откриване на наследството, а оттам и кръгът на наследниците. Собствениците на земеделски земи никога не са губили в цялост правото на собственост - по арг. на чл. 71 ЗН (отм). По силата на реституционния закон (ЗСПЗЗ) правото на собственост не се придобива, а се възстановява в пълноценния му вид. Противоконституционността на чл. 90а ЗН е прогласена с Решение № 4 на Конституционния съд на Република България от 27.02.1996 г., обнародвано в ДВ, бр. 21 от 12.03.1996 г. и влязло в сила на 16.03.1996г. В мотивите на цитираното решение на Конституционния съд е прието, че собствениците никога не са губили в цялост своето право на собственост и че със закона то се възстановява в пълноценния му вид, а не се придобива отново, поради което завещанията, направени преди влизането на ЗСПЗЗ в сила, са произвели своето правно действие, като в кръга на наследниците трябва да се включат и наследниците по завещание с всички произтичащи от това последици. Става дума за наследимо право, с което завещателят се е разпоредил чрез направеното от него завещание. Възстановяването правата на собствениците, внесли земя в ТКЗС по силата на закона, автоматично прави приелите наследство наследници по завещание собственици на съответната завещана им част. Конституционният съд посочва още, че основното конституционно право на наследяване така, както е закрепено в чл. 17, ал. 1 от Конституцията включва, на първо място, правото на всяко дееспособно лице да се разпорежи с имуществото си чрез завещание. Няма значение какво е действителното съдържание на това имущество към момента на волеизявлението. Завещателят може да се разпорежи и с имущество, което той ще придобие след извършване на завещанието. Освен това в българското законодателство се тълкува изявената в завещанието воля, тъй като по правило тази воля се установява след смъртта на завещателя. В българското право няма конституционни, законови или морални норми, които да лишават един наследник от правото да получи земеделските земи от своя наследодател по завещание

и да дели останалото имущество с другите законни наследници. Правните последици на прогласената противоконституционност на даден закон са уредени с разпоредбата на чл. 151, ал. 2 и ал. 3 на Конституцията на Република България в смисъл, че противоречащата на основния закон правна норма се обезсилва. Универсалните завещателни разпореждания (чл. 16, ал. 1 ЗН) имат действие и следва да се зачетат - по отношение на земеделските земи, собствеността на които се възстановява по ЗСПЗЗ, дори и съставени след като тези земи са включени в ТКЗС или други, образувани въз основа на тях селскостопански организации и наследството на завещателя е открито преди обявяване на противоконституционността на нормата на чл. 90а ЗН (обн., ДВ, бр. 21 от 1996 г.) В този смисъл е и трайната практика на ВКС (Решение № 468 от 22.12.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1585/2010 г., I г. о.; Решение № 555 от 22.10.09 г. по гр. д. № 104/09 г. на ВКС, II ГО; Решение № 207 от 3.03.2000 г. на ВКС по гр. д. № 799/99 г., I г. о.; Решение № 416 от 26.07.04 г. по гр. д. 844/03 г. на I ГО и др.).

Към момента на откриване на наследството на Г. М. М. (09.06.1989 г.), негови наследници по закон са били четирите му деца: С. Гева Я., Й. Гев М., В. Гева С. и С. Гев М.. С Акт за нотариално завещание № 14/07.05.1984г., съставен по нот. дело № 533/1984г. по описа на Станкедимитровски районен съд, Г. М. М. е завещал на сина си Й. Гев М. цялото си движимо и недвижимо имущество, което ще притежава към момента на смъртта си. В това имущество, по гореизложените съображения, се включват и процесните имоти, възстановени по реда на ЗСПЗЗ и представляващи „новооткрито наследство“ в посочения по-горе смисъл. Следователно, по силата на универсалното завещателно разпореждане, направено от Г. М. М. с Акт за нотариално завещание № 14/07.05.1984г., съставен по нот. дело № 533/1984г. по описа на Станкедимитровски районен съд, техен собственик е станал синът му Й. Гев М.. След смъртта на последния през 2011г., собствеността върху процесните имоти е придобита съответно от неговите наследници по закон-ищите в настоящото производство-Ц., Г. и Д. М.и.

След смъртта на Ц. М. (починала на 08.02.2019г., акт за смърт № 0010/08.02.2019г., съставен в гр. Кочериново, видно от представеното с исковата молба удостоверение за наследници изх. № 178/26.11.2019г.), собственици на процесния имот са ищите по настоящото дело Г. Й. М. и Д. Й. М..

По гореизложените съображения, с решение от 25.07.2017г. (влязло в сила), постановено по гр.д. № 475/2017г. по описа на РС-Дупница е признато за установено по отношение на ищите, че ответниците не са собственици на описаните в решението недвижими имоти, сред които и процесния, и на основание чл. 537 от ГПК е отменен констативния нотариален акт, с който ответниците са се легитимирали като собственици на имота.

Безспорно се установи от събраните свидетелски показания, и втората предпоставка за уважаване на предявения ревандикационен иск-ответниците упражняват фактическа власт върху процесния имот без правно основание, поради което ищите са лишени от ползването му. Същият владее имота, като го е заградил, насадил овощни дръвчета и е започнал да строи сграда в него.

С оглед на всичко гореизложено, съдът намира, че предявеният ревандикационен иск е основателен и следва да бъде уважен. Съгласно приетото в Тълкувателно решение № 4/14.03.2016г., постановено по тълк. дело № 4/2014г. на ОСГК на ВКС, искът за собственост по чл.108 ЗС /ревандикационният иск/ съдържа в себе си две искания за правна защита, отправени до съда: искане да бъде установено, че ищецът притежава правото на собственост върху процесния имот и искане да бъде осъден ответникът да му предаде владението върху имота. Предмет на делото по този иск е правото на собственост на ищеца. За да бъде решен предявеният с иска по чл.108 ЗС гражданскоправен спор, на тези две искания следва да се даде отговор в диспозитива на съдебното решение, тъй като само диспозитивът е източникът на силата на пресъдено нещо на решението. В този смисъл са мотивите към т.18 от Тълкувателно решение № 1 от 04.01.2001 г. по тълк.гр.д.№ 1 от 2000 г. на ОСГК на ВКС.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК, ответниците следва да заплатят на ищите сторените разноски в производство в размер на общо 550.00 лв., за които е представен списък по чл.80 ГПК и надлежни доказателства.

Воден от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. С. М., ЕГН *** и Й. С. М., ЕГН: *******, двамата с адрес: ***, **че Г. Й. М., ЕГН *******, с адрес: *** и **Д. Й. М., ЕГН *******, с адрес: ***, **са собственици на следния недвижим имот: НИВА**, представляваща имот с № 085010, находяща се в землището на гр. Кочериново, местността „Жабокрек“, с ЕКАТТЕ 39116, с площ на имота от 1.026 дка, начин на трайно ползване: Нива; категория на земята при неполивни условия: Пета, вид собственост: Частна; при граници и съседи: имот № 085024-Нива, собственост на наследници на Г. М. В., имот № 085009-Нива, собственост на наследници на В. С. Ц., имот № 000298-Полски път, собственост на Община Кочериново и имот № 085011-Нива, собственост на Е. К. Р., **който имот**, съгласно Скица на поземлен имот № 15-1173754-18.12.2020г., издадена от СГКК-гр. Кюстендил, е нанесен като **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 39116.85.10** по КККР на гр. Кочериново, обл. Кюстендил, одобрени със Заповед № РД-18-1022/27.04.2018г. на Изп. директор на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот е от 06.11.2020г., с адрес на имота: местност „ЖАБОКРЕК“, с площ 1026 кв.м., с трайно предназначение на територията: Земеделска, начин на трайно ползване: Овощна градина, категория на земята: 5 (пета), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 085010, при съседи: ПИ с №№ 39116.85.9; 39116.85.24; 39116.85.12; 39116.85.11; 39116.85.298, **И ОСЪЖДА, на основание чл. 108 от ЗС, В. С. М., ЕГН ***** и Й. С. М., ЕГН: *******, да **предадат на Г. Й. М., ЕГН *******, и **Д. Й. М., ЕГН *******, **владението върху същия недвижим имот.**

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал., ГПК, В. С. М., ЕГН *** и Й. С. М., ЕГН *******, двамата с адрес: ***, да **заплатят на Г. Й. М., ЕГН *******, с адрес: *** и

Д. Й. М., ЕГН *****, с адрес: ***, сумата от **550.00 (петстотин и петдесет) лева**, представляваща сторени разноси в производството.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Кюстендил в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____